

Παρακλητικός Κανών εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον την Παντάνασσαν

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἕξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
Αὐτοῦ.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ
προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον,
ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ
ἀποστρέψῃς σούς δούλους κενούς. σε γάρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα.

Εἰκῶν χαριτόβρυτε τῆς Παντανάσσης σεπτῆ, τοὺς πόθῳ τῆν χάριν σου
ἐπιζητοῦντας θερμῶς, περισώζε Δέσποινα. Λῦσον ἦν χάριντας περιστάσεις τῶν
εἰς σε προστρεχόντων, φρούρησον τῆν σὴν ποιμνὴν ἐκ παντοίων κινδύνων, τῆν
ἐπικαλουμένην ἀεὶ τῆν σὴν ἀντίληψιν.

Καὶ Νῦν.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γάρ
σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τις ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τις δε
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σου. σούς γάρ
δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια

τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ἐναντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν

Ῥδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ποικίλοις ὀχλούμενοι πειρασμοῖς, πρὸς σε τᾶς ἐλπίδας ἐπιρρίπτομεν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀείζωνον μητέρα. τῇ μεσιτεῖᾳ σου ῤῥσαι Παντάνασσα.

Παθῶν καί δαιμόνων αἰ προσβολαί, πάντοθεν κυκλοῦσι τὴν σὴν ποιίμνην Μητέρα Θεοῦ. ὡς πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, τῇ μεσιτεῖᾳ σου ῤῥσαι Παντάνασσα.

Σωτῆρος καί πάντων Δημιουργοῦ, τοῦ Παμβασιλέως ὡς γεννήτρια ἀληθῶς, πᾶσι τοῖς προσφεύγουσιν ὑγείαν, τῇ μεσιτεῖᾳ σου δίδου Παντάνασσα.

Νοσοῦντας τό σῶμα καί τὴν ψυχὴν, ἀρωγῆς ἀπάσης καί ἰάσεως ταχινήσ, ἀξίωσον πάντας Θεομητορ, τῇ μεσιτεῖᾳ σου μόνη Παντάνασσα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Προστασία σύ μόνη, πάντων πιστῶν πέφυκας. τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ προνοίᾳ, δεινῶν ἀπάλλαξον, τῶν συνεχόντων ἡμᾶς. τόν Βασιλέα τεκοῦσα, ἔχεις γάρ τό δύνασθαι, μόνη Παντάνασσα.

Ἴκεσίαν προσδέχου, τῶν ταπεινῶν δούλων σου, τῶν ἐν ἀσθενείαις παντοίαις καί περιστάσεσι. σύ γάρ μεσίτρια πρὸς τόν Υἱόν σου Παρθένε. Σώσον ταῖς

πρεσβείαις σου, μόνη Παντάνασσα.

Ελεήμα Λόγον, τόν τοῦ Θεοῦ τέτοκας, καί ἐλέους πηγὴν σε, πιστῶν ἀνέδειξε.
νῦν οὖν ἐλέησον, τούς κακουμένους καί ῥῦσαι, πειρασμῶν καί θλίψεων, μόνη
Παντάνασσα.

Χαρισμάτων ταμεῖον, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, σε Θεογεννήτορ Παρθένε,
πάντες γινώσκομεν, καί σου δεόμεθα, τῶν συνεχόντων σκανδάλων, ῥῦσαι τῇ
πρεσβεΐᾳ σου μόνη Παντάνασσα.

Διάσωσον ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς
σε καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καί προστασίαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ
σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα
Ἦχος β'. Τά ἄνω ζητῶν.

Προφθάνεις αἰεὶ, τῇ σκέπῃ σου Παντάνασσα, καὶ σώζεις ἡμᾶς, ἐν νόσοις καὶ
κακώσεσιν, ἐκτενώς βοῶντας σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἰαμάτων
στάξον τούς κρουνούς, ἡ μόνη ταχέως θεραπεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπακούεις Παντάνασσα, ἐπικαλουμένους τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἡ τόν
εὐσπλαγχνον γεννήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν τιμώντων σε.

Τῶν μισούντων τὴν ἔφοδον, ἡ τῆς σωτηρίας μόνη ἀντίληψις, καὶ ἐπίνοιαν
μετάβαλε, καὶ εἰρήνην δώρησαι Παντάνασσα.

Θεραπεύουσαν τάχιστα, τῶν σῶν δούλων τά ἀσθενήματα, ἀναπέμπομεν
ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε, ὦ Παντάνασσα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας βέβαιον ἔρεισμα, οἱ πλουτοῦντες σε
Παντάνασσα, ἀρρωστίας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέφη πειρασμῶν, περιέσχον με τόν δειλίαιον, τὴν σὴν ἀντίληψιν παράσχου
σεμνῇ, τῆς σωτηρίας, ἡ κύησασα τόν πρόξενον.

Λύτρωσε ἀγνῆ, περιστάσεων τούς δούλους σου, ἡ τόν Σωτῆρα Χριστόν
κύησασα, καὶ τὴν σωτηρίαν, τοῖς αἰτοῦσι σε παρέχουσα.

Σβέσον τήν πυράν, τῶν παθῶν ἡμῶν Παντάνασσα, τῷ δροσισμῷ τῆς μεσιτείας σου, ἡ Φῶς τεκοῦσα, τοῦ Πατρός τόν ὁμοούσιον.

Ἴασαι Ἄγνη, τῶν πιστῶν τά ἀρρωστήματα, τῆ συμπαθῆ ἐπιστασία σου, καί τήν ὑγείαν, πᾶσι δώρησαι πρεσβεΐας σου.

Ἰδὲ στ'. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτου, καί τῶν δεινῶν ἀπάλλαξον, τούς πιστῶς αἰτοῦντας σε Παρθένε, καί τῶν ἐχθρῶν τάς ἐφόδους εἰς τέλος, ἐκ τῆς σῆς ποιμνης ἀφάνισον τάχιστα. Παντάνασσα πέλεις διό, καί ἰσχύεις ὡς Μήτηρ τοῦ Κτίστου σου.

Προστάτιν σε, ταχινήν ἐπίσταμαι, καί σωτήριον ὄντως λιμένα, τῶν πειρασμῶν ἀπελαύνουσαν νέφη, καί ὀφλημάτων τήν λύσιν βραβεύουσαν, Παντάνασσα Μήτηρ Θεοῦ, ἀπεγνωσμένων ἡ μόνη ἀντίληψις.

Ἐν πόνῳ, καί ἐν κακώσει βέβλημαι, καί οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ τό λύτρον τοῦ σύμπαντος κόσμου, τόν Θεόν Λόγον ἡ μόνη κυήσασα, ἀνάστησον με τῶν δεινῶν, καί ὑγείαν παράσχου Παντάνασσα.

Ὡς μόνην, τῆς σωτηρίας πρόξενον, καί κακῶν ἀπαλλαγὴν σε πλουτοῦντες, μετὰ πόθου σοι προσπίπτομεν Κόρη, καί τῆ προνοΐα σου λύσιν λαμβάνομεν, Παντάνασσα καί νῦν ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς καί κινδύνων ἀπάλλαξον.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καί προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Σωτηρίας τῶν πιστῶν μόνη πρόξενος, καί μεσῖτις πρὸς Θεόν ἡ ἀκοίμητος, μή παρίδης τῶν ἀσθενῶν βοώντων σοι φωνᾶς ἀλλά λύτρωσαι ὡς συμπαθῆς, τῶν περιστάσεων ἡμᾶς, τούς πιστῶς δεομένους σου. βράβευσον θεραπείαν καί λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεομήτορ τούς ὑμνοῦντας σε.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Στ. Το πρόσωπόν Σου λιτανεύσουσι οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ.ι', 38-42 ἰά', 27-28).

Τῷ καίρῳ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Γυνή δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς τόν οἶκον αὐτῆς. Καί τῆδε ἦν ἀδελφῆ καλουμένη Μαρία, ἣ καί παρακαθίσασα παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δέ Μάρθα περιεσπᾶτο περί πολλήν διακονίαν ἐπιστᾶσα δέ εἶπε Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφῆ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δέ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Μάρθα, Μάρθα, μέριμνας καί τυρβάζῃ περί πολλά ἑνός δέ ἔστι χρεία. Μαρία δέ τήν ἀγαθήν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δέ ἕν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα, ἐπάρασα τις γυνή φωνήν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ Μακαρία ἡ κοιλία ἣ βαστάσασα σε, καί μαστοί οὓς ἐθήλασας. Αὐτός δέ εἶπε Μενοῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ, καί φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξά.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἕν Μονάδι, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δός ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, τῇ συμπαθῆ σου προνοίᾳ, τά πολλά ἐλέη σου, καί δεινῶν ἀπάλλαξον μεσιτείαις σου. μεθ' ἡμῶν ἔφερες τόν Θεόν Ἄχραντε, καί θανάτου ἠλευθέρωσας. διό δεόμεθα, ἴασαι νοσοῦντας τούς δούλους σου, καί δώρησαι τήν ἄφεισιν, μόνη μητρικῆ παρρησία σου, λύτρωσαι κινδύνων, καί σῶσον τούς βοῶντας ἀληθῶς, χαῖρε πενθούντων παράκλησις, μετά σου ὁ Κύριος.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡσπερ ἡλιον λάμπειν, ἐν εἰκόνι σου Κόρη Θεογεννήτρια, δεικνύεις τοῖς σοῖς δούλοις, καί τῇ προνοίᾳ σου σώζεις τήν ποιμένην σου, εὐλογημένη Ἄγνη, ὡς Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτόκον κυρίως, οἱ τιμῶντες σε Κόρη, αἰεὶ σωζόμεθα, ῥυόμενοι πταισμάτων καί πάσης μαλακίας, καί ἐν πίστει κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός

εὐλογητός εἶ.

Θησαυρόν τε καί σκέπην, καί φρουρόν ἀσφαλείας, τήν σήν Παντάνασσα, εἰκόνα προσκυνοῦμεν, κρουνοῦς τῶν σῶν θαυμάτων, τοῖς αἰτοῦσι σε βλύζουσαν. καί εὐλογοῦμεν ἀεὶ τόν τόκον σου Παρθένε.

Τῶν ψυχῶν καί σωμάτων, ἰατροῖον παρέχεις, μόνη Παντάνασσα, τῶν πόθῳ προσπιπτόντων, τῇ θεῖα σου προνοία, τῇ μητρικῇ παρρησία σου, ἢ τόν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἦδὴ ἡ'. Τόν Βασιλέα.

Τῆς Παντανάσσης, καί σῆς Μητρός δεομένης, μή παρίδης Χριστέ μου τάς πρεσβείας, ἵνα σε ὑμνῶμεν, ὡς πάντων Βασιλέα.

Τοῖς ἀσθενοῦσι, τήν ἰατροῖαν παρέχεις, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσι σε Παρθένε, καί δοξολογοῦσι τόν ἄφραστον σου τόκον.

Μύρον Θεῖον, ὁ Τόκος σου Παρθένε. μύρου θείου πηγὴν τήν σήν εἰκόνα, ἔδειξε καί οὕτω, θαυμάτων μύρα βλύζει.

Τῶν πειρασμῶν σύ, Παρθένε τάς νιφάδας, καί ἐχθρῶν τῶν μισούντων τήν μανίαν, δίωξον. καί σῶσον τοὺς σε ὑμνολογοῦντας.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Κυρίως ὡς αἰτίαν, ἡμῶν τῆς σωτηρίας, τῶν βροτῶν σε τό γένος κηρύττομεν, καί τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, Ἀγνῆ λοχεύτριαν.

Ἐρανίδας μου δακρύων, μή παρασιωπήσεις, ἢ τοῦ θανάτου τό κέντρον συντρίψασα, τῷ τοκετῷ σου μόνη, Θεοχαρίτῳτε.

Χαρᾶς πάσης δοχεῖον, σοι πρέπει χαίρειν μόνη, ὡς τῆς χαρᾶς τεξαμένη τό πλήρωμα. των λυπηρῶν πάντας ῥῦσαι, τῇ μεσιτεία σου.

Λιμένι σῆς πρεσβείας, τοὺς πόθῳ προσφυγόντας, σῶσον Παρθένε καί φρούρησον πάντοθεν, ἢ σωτηρίαν τῷ κόσμῳ, Χριστόν κυήσασα.

Φωτὶ τοῦ σου προσώπου, ὡς ἔλαμψας τῷ πάλαι, τοῦ σκοτασμοῦ τῶν παθῶν με ἀπάλλαξον, τόν εὐσεβῶς Φωτοτόκον, σε καταγγέλοντα.

Κακώσεως καί πόνων, καί πάσης ἀσθενείας, τοὺς κακωθέντας ποικίλως θεράπευσον, καί ἐκζητοῦντας Παρθένε, τήν προστασίαν σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ εἶτα τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,
Πάντων ὑπερτέρα τῶν γηγενῶν, καὶ καθαρωτέρα ἀσυγκρίτως τῶν οὐρανῶν, ὡς εἰσδεξαμένη τό πῦρ ἐν σοὶ τό θεῖον, πυρφόρον θεῖον ἄρμα, Κόρη γεγένησαι.

Τοῦ Παμβασιλέως τῶν ουρανῶν, Μήτηρ οὖσα Κόρη, ὑπερέχεις ὡς ἀληθῶς, πάντων ποιημάτων καὶ πάντες σε τιμῶμεν Παντάνασσαν ὑμνοῦντες καὶ Θεομήτορα.

Ἴδε τὴν ἀσθένειαν μου Ἄγνη, ἴδε μου τὴν θλίψιν ὧ Παντάνασσα Ἀγαθῆ, ἴδε μου Παρθένε τόν ἐγκάρδιον πόνον, καὶ ἄφες φιλανθρώπως τὰς ἀμαρτίας μου.

Φώτισον τό σκότος τῶν λογισμῶν, ἐμοῦ Φωτοτόκε, δεομένου σου ἐκτενῶς, πρὶν ἢ καταλάβῃ, ὥρα με τοῦ θανάτου, καὶ ἐν φωτί με τάξον, Κόρη Παντάνασσα.

Νῦν εὐαγγελίζεται Γαβριήλ, τό χαῖρε κραυγάζων μετὰ δέους τῇ Μαριάμ. ὧ τοῦ ξένου τρόπου, ἐν μήτρα γάρ ἀχράντῳ, συνείληπται ὁ Πλάστης, σώζων ὃν ἔπλασε.

Ζώνην πολυτίμητε τῆς Ἄγνης, πηγή τῶν θαυμάτων, καὶ χαρίτων ὁ θησαυρός, σῶσον τοὺς σούς δούλους, ἀπό παντοίας βλάβης, ὡς τῆς ζωῆς τό σκεῦος, σύ περιζώσασα.

Θεῖαν Βηματάρισσαν τὴν σεπτὴν, πάντες προσκυνοῦμεν, Ἐσφαγμένην καὶ τὰς λοιπὰς, τὴν Παραμυθίαν, καὶ τὴν Ελαιοβρύτιν σὺν τῇ Ἀντιφωνούσῃ, καὶ τὴν Παντάνασσαν.

Τοὺς ἀσπαζομένους σου ευλαβῶς, σορόν τῶν λειψάνων, καὶ τελοῦντας σου Εὐδόκιμε τρισμάκαρ, αξιοθαύμαστε. τὴν φαιδράν, μνήμην περιφρούρει, ἀπό πάσης ἀνάγκης,

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).
Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,
καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν
τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην
Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ
μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου,
πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς
Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθῆ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου
χειρί. ἄλλην γάρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καί θλίψεσιν,

ἀεὶ μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. ὄθεν σοι προσπίπτομεν. ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Δίστιχον.

Παντάνασσα Δέσποινα, ὕμνον προσδέχου,
Ὅν Ἰωσήφ σοι, ἐκ καρδίας προσφέρει.